

«Burmaklippen» i Strindamarka - kortreist adrenalinkick

Av Jan Habberstad

Er du ute etter spenning, vil kjenne suget i magen eller teste adrenalininnholdet i blodet? Kanskje synes du veien til Trolltunga eller Preikestolen blir litt lang? Ta da heller en barmarkstur til «Burmaklippen» i Strindamarka!

Det var en ettermiddag tidlig i oktober 2019 vi satt og drakk kaffe oppe i Stokkanmarka, og beundret de fine kulturminnene ved Stokkleiva. Plutselig kom det smygende en kolonne med seks unge damer opp fra den bratte skrånningen. Vi hørte syngende syd-europeiske stemmer, og like etterpå kom en av damene bort til oss og spurte: «Do you know where to find Burmaklippen?» Joda, det viste seg å være studenter fra Barcelona som var på ekskursjon! Så etter litt lokal guiding om hvor de skulle gå, ble det til at vi eskorterte dem sydvestover mot «stupet».

Hvorfor navnet «Burmaklippen»?

Fra gammelt av skal klippen ifølge lokale kilder ha fått navnet «Sauhella», dette fordi sauer skal ha gått seg utfor her. I dag bærer den det mer eksotiske navnet «Burmaklippen».

Klengenavn på områder i byen er ikke noe nytt. Vest for Presthus gård ved Overvik fantes hele fire hoppbakker oppkalt som «Chamonix» etter Olympiaden i 1924. Der «lå hopptalentene over tuppene» og satte stadig nye bakkerekorder. Navnet ble

«Burmaklippen». Pensjonistene Greta og Kåre Skånøy syntes det var litt skummelt da de besøkte klippen for første gang. Foto: Privat.

imidlertid på uforfalsket strindamål til «Sjamoni» med trøkk på første stavelse.

Du husker kanskje også fra årbok 2014 at Brøset Hageby lenge ble kalt for «Selbu». Vi kunne ha øst på med andre eksempler, som «Floridakysten» ved Strandveien på Lade og «Dakota» ved Lilleby smelteverk, men trenger fokus på navnsettingen av «Burmaklippen». Her er det mange meninger og nyanser blant «urbefolkningen» og eksterne synsere, og det er mulig vi også bommer litt på fasiten her.

Det vi vet, er i alle fall at navnet «Burma» var brukt om et område rundt Bekken gård før 1950-tallet.

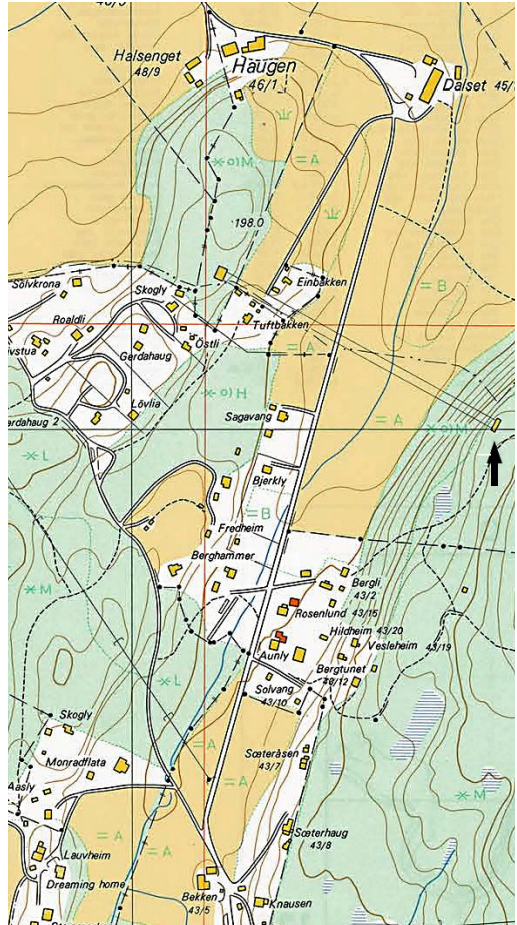
I Asia ligger landet Myanmar, tidligere Burma, et område som var i kontinuerlig borgerkrig med en rekke væpnede opprørsgrupper siden uavhengigheten fra britene i 1948 og i mange år. Det var altså mye uro der, og norske aviser berettet om dette før TV-sendingene begynte her i landet.

Anleggsarbeiderne som jobbet med Estenstadvegen fra 1937 og fram til at veien var ferdig, kalte visstnok dalsøkket der veien gikk for «Burmadalen». Dalen ble trolig navnsatt etter landet i Asia, men hvorfor har man tatt et navn fra en «langtvekkistan» krigssone med seg til Estenstadmarka?

Lokale kilder hevder at det er en av beboerne langs Estenstadvegen som har hovedæren for navnet på klippen. Under et sosialt samvær i dalen skal han visstnok i spøk ha uttalt at klippen også burde oppkalles etter Burma, landet der det rådte krig og ufred i denne perioden. Var det kanskje også tidvis litt uro i den idylliske «Burmadalen» her i Strindalandet? Å gå videre inn i denne diskusjonen nå mange tiår senere, og finne ut hva denne vittige personen faktisk mente, synes forfatteren imidlertid blir «ør-lite tøtschy». Ka du tror?

Hvordan finne fram?

Foreløpig er det ikke skiltet sti til målet. Ifølge ubekreftede rykter vil ikke Trondheim kommune skilte til «Burmaklippen», da de er redde for et erstatningskrav hvis noen skulle falle utfor! Javel, da blir det å orientere seg fram. Ta for all del ikke sikte på å gå rett opp fra Estenstadvegen, her er det Bratt!

«Burmadalen». Kartet viser Estenstadvegen midt i bildet, og bebyggelsen i «Burmadalen». Kraftlinjespennet tvers over dalen har feste ved «Burmaklippen», dit pilen peker i høyre bildekant. Utsnitt av kartblad 1265-3, Estenstad, utgitt av Trondheim kommune, 1968.

Denne delen av Strindamarka er kanskje ikke den mest oversiktlige og lettgånge. Her er det tett skog, og litt vanskelig å orientere seg. Du kan imidlertid ta parkeringsplassen ved Bekken gård som utgangspunkt. Gå så opp til Skogstien og følg den et stykke, før du så tar til venstre, og senere følger den rette sti mot målet.

Utsikt mot nord med universitetsområdet på Dragvoll. Foto: Jan Habberstad.

Det andre innfallspunktet er fra Stokkanhaugen. Her kan du også få parkert El-bilen dersom du kommer tidlig, og ikke er fotturist eller syklist. Så følger du bare de merkede stiene sørover mot Stokkleiva, før du leter fram den rette stien. Strindamarka Vel har de siste par årene lagt nye klopper på stiene her, slik at det føles trygt å gå.

Plutselig er du der. Du ser en lysning mot vest, og der er målet: «Burmaklippen». Den stikker ut fra berget som en spiss tunge, 5 meter rett ut.

Utsikt fra «Burmaklippen» og området rundt

Naboene, dvs. de fastboende nede i «Burdalen», har satt opp benker og bord ved roten av klippeframspringet. Du rekker akkurat en forberedelse med kamera og mobiltelefon før du rykker framover i køen av folk på sightseeing. Utsikten er upåklagelig. Universitetsområdet på Dragvoll med Trondheimsfjorden i bakgrunnen ses godt. Gården Dalset, gården Haugen og andre steder lar seg villig zoome inn i kameranlinse.

Trygt tilbake fra klippen ser du plutselig noen avkappede tømmerstokker eller master rett foran deg. Litt lenger unna er fire betongklosser støpt inn mot berget. Kanskje tenker du da: Hva har tyskerne etterlatt seg her? Men nei da, dette er restene etter at noen i 1969 startet opp et stort forskningsprosjekt om dimensjonering av lange kraftlinjespenn.

Det var NVE og Statnett som var oppdragsgivere, og forskningen ble gjennomført ved Elektrisitetsforsyningens Forskningsinstitutt (EFI). Ved «Burmaklippen» ble det bygget en høyspentmast for å bære kraftlinjene. Selve innfestingen av kablene ble gjort til betongfundamentene. Tilsvarende konstruksjon ble bygget på ryggen ved Kleiva på motsatt side av dalen, og kablene var spent over hele dalen. Formålet med forskningen var å studere vibrasjoner i spennet på grunn av vind. Tidligere hadde en erfart at det kunne oppetre brudd i kablene nær innfestingspunktene. Etter lang tids prøving og feiling fant en fram til tiltak for å redusere de farlige vibrasjonene nær festepunktene. Dette førte til at en med større sikkerhet kunne gå inn for å bygge lange fjordspenn for å føre fram elektrisk energi fra de store vannkraftverkene og til byer og smelteverk, og for å utveksle strøm mellom landsdelene. Det lengste kraftlinjespennet i Norge i dag går over Sognefjorden og er ca. 5 km langt.

Kraftlinjespennet i Estenstadmarka har aldri ført strøm, men var viktig for forskningen, og ble utnyttet i opplæringen av personell som skulle drifte og vedlikeholde slike lange spenn. Det er mange som har fått sin første erfaring med å kontrollere kablene fra vedlikeholdsvogner som hang under kablene, og som ble kjørt fram og tilbake.

Har media oppdaget «Burmaklippen»?

Joda, såvel Trondhjems turistforening, Adresseavisen, Peakbook, Sit Trondheim og Trondheim Events har fanget opp denne severdigheten.

På hjemvegen kan du også oppleve andre kulturminner

Kanskje har du allerede langs ankomststien nordfra sett - eller snublet over - noen tønner med betong i? Joda, det er restene av fartstillaset til Lille Stokkleiva hoppbakke. Dette var en hoppbakke av den gamle sorten, der ungdommen klappet unnarennet med parallelle ski på veggen opp, og deretter satte utfør. Hoppbakken ble anlagt i 1915, og ble da betegnet som en «storbakke». Ved åpningsrennet satte Otto Tverdahl, Opstrinda idrettslag, bakkerekord med 40,5 meter.

Det var også en annen legendarisk hoppbakke litt lenger mot nord. Store Stokkleiva skibakke ble åpnet 1935. Unnarennet var etter sigende svært bratt. »Det var som å falle ned en heissjakt», sier lokalkjente. Det ble visstnok arrangert bare ett hopprenn i bakken. Den er ikke i drift i dag, men burde kanskje vært i Guinness rekordbok?

Jan Habberstad (f. 1949) ble utdannet siv. ing. ved NTH i 1973. Han har praksis fra rådgivende ingeniørfirma, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Sør-Trøndelag fylkeskommune. Pensjonist fra 2013. Han har vært medlem i Strinda historielag fra 2007, og har sittet i styret siden med unntak av 2019, herav mange år som leder. Han er også redaktør av WikiStrinda og lagets nettside.